

зи който искаше да истреби Христа отъ сърдцето на върхътъ, не съществува вече. Нъ ето че другъ Архелай иска да залови мѣстото на Ирода. Вашата майка, черковата има длъжностъ да ви покрее съ своето покровителство. Потомството на Фридриха ни е подозрително, като наследникъ на бащиното вѣроломство; това потомство никога не ще придобіе ни короната на Германія, ни императорската властъ, нито княжеството на Швабія». Конрадъ, наследника Фридриховъ, изяви покорностъ, нъ папата го отблъсна, защото е Фридриховъ сынъ. Конрадъ умира въ отчаяніе и оставя за наследникъ двѣ годишното дѣте. Папата обявява, че владѣніята на това дѣте ще са запазятъ непокътнати; нъ какво става? Еще Конрадъ не умрѣлъ папата вече направилъ споразумѣніе съ Англійскій царъ да усвои Сицилія. Не стига и това; папата влиза въ споразумѣніе съ другъ владѣтель и сжщо тъй му прѣдава Сицилія, като папскы ленъ. Кого лъже папата? И двамата, защото го виждаме самси да са распореща съ Неаполосицилійското царство и да го управлява, както ще, безъ да гледа на наследническытъ права на дѣтето Конрадина или на обязательствата си къмъ англійскій царъ. Конрадинъ порастнува и нѣкои отъ германскытъ князие искатъ да го избержатъ за императоръ; Папата заплашва съ отлъчение сичкы опѣзи, които спомогнатъ за избираніето на Конрадина, и когато послѣдній прѣминава отъ Швабія, сир. отъ бащиното си достояніе, въ Италія да нареди сицилійското царство, което бѣше наследіе на майка му, папата прѣдлага това царство на френскійтъ царъ Лудовика Святого. По-почтенъ отъ папата, Лудовикъ са отрѣкълъ да турга ржка на чуждото достояніе; нъ братъ му Карлъ Анфуйскій не былъ до толкози добросъвѣстенъ, той пріелъ прѣдложеніето и прѣминалъ въ двѣтъ Сициліи съ множество французскы войны. Когато са появили Конрадинъ да си получи наследіето, Французытъ посрѣщатъ дружината му съ бой и него самага олавятъ плѣнникъ и го погубватъ, като разбойникъ, слѣдъ единъ безсъвѣстенъ сѣдъ. Така са свършила тая борба между имперіята и папството; папата достига чрѣзъ нея до тамъ, щото властѣта му почева да са счита за начало на гражданското и на черковното могущество. Отъ тукъ на тъй